

Häggsjöns Varjehanda

Årgång 15 Nummer 14

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Juli 2012

Häggsjöns kulturpersonlighet Martin Westerholm 90 år

Medarbetare i detta nummer:

- Nils-Erik Westerholm
- Birgit Forsén
- Göte Dahlin
- Kurt Eriksson

I det här numret:

Martin 90 år	1 4
Kallelse till årsmöte, dagordning o verksamhetsberättelse	2
Linodling i Häggsjö	3
Farsan	6
Kalendarium Mat- o Baksidan Häggsjöloppan	10
Påsk i Sjöviken	11
Midsommar	11

Vi känner nog de flesta Martin som troget underhållit oss vid våra årsmöten på Storholmen. Hans brorson Nils-Erik låter oss ta del av sina minnen och reflektioner om Martin.

Läs om detta på sidan fyra

Linodling i Häggsjö 2010

Att odla lin som förr var en viktig del i självhushållningen har inte skett på många år i Häggsjö, men nu kan ni läsa om Birgits väg från frö till färdigt lingarn. *Se sidan tre*

Chefredaktören/utgivaren har ordet

Om ni tycker att något är anorlunda med årets tidning, beror det nog på att det är en nybörjare som snickrat ihop tidningen. Det har varit spännande att få allt att passa ihop, och det här numret är det i huvudsak jag som jobbat med tidningen.

Som tidigare är det svårt att få in material, men skojigt nog har vi fått in en ny skribent i form av Göte som berättat om "begynnande" traditioner i Sjövik.

För mig har inslaget om Birgits

linodling varit särskilt roligt då jag gått en linberedningskurs själv för många år sedan, och blir nu sugen på att också testa med lin i Häggsjö. Jag ser fram emot att få en fortsättning på reportaget när garnet ska bli någon vacker duk eller handduk

Jag rekommenderar er att baka Gabriels Ryttrutor. Man förstår varför de vann titeln "årets gobit i Häggdånger". Det är fantastiskt goda. Jaktlådan fungerar till vardags som till helg. Jag (Qrt) är förtjust i den har även bjudit Nordieng'en på en grabb-

middag med den.

Det är ni läsare som gör tidningen och väljer det innehåll ni vill ha. Fortsätt därför att skicka in bidrag och reflektioner. Jag är säker på att många av er har handlinger som bidra med som läsarna skulle uppskatta. Målsättningen är att få tillräckligt med material så att vi kan återgå till det 16-sidiga formatet och att tidningen skickas ut veckan före midsommar

/Barbro o Qrt

Årsmöte den 8 juli 2012 kl. 14:00 genomfördes på Älgslakteriet pga dåligt väder

Förslag till dagordning för Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförenings årsmöte på Storholmen den 8/7 2012

1. Mötets öppnande
2. Godkännande av kallelsen
3. Godkännande av dagordningen
4. Val av mötesordförande, sekreterare samt 2 justeringsmän
5. Verksamhetsberättelse
6. Revisionsberättelse
7. Ansvarsfrihet för det gångna året
8. Val av 3 styrelseledamöter för en tid av två år där Edor Olofsson, Jörgen Pettersson och Kjell-Erik Näslund står i tur att avgå
9. Val av 2 styrelsesuppleanter för en tid av 1 år, där Carl-Göran Hagelin och Åke Westin står i tur att avgå
10. Val av utgivare av Häggsjöns varjehanda för en tid av 1 år där Kurt Eriksson står i tur att avgå
11. Val av revisorer för en tid av 1 år, där Margareta Wicander och Ann-Catrin Henricsson står i tur att avgå
12. Val av festkommitté för en tid av 1 år, där Gunilla Jacobsson står i tur att avgå
13. Val av 2 ledamöter till valberedning för en tid av 1 år, där Anders Lindqvist och Gunnar Forsén står i tur att avgå
14. Övriga frågor
15. Mötets avslutande

Välkomna till Storholmen /Barbro Westerholm

Verksamhetsberättelse 2011 – 2012

Styrelsens sammansättning under året har varit:

Ordf.: Barbro Westerholm
 Sekr.: Kurt Eriksson
 Ledam.: Edor Olofsson
 Kjell-Erik Näslund
 Jörgen Pettersson
 Suppl.: Carl-Göran Hagelin
 Åke Westin
 Revisor: Margareta Wicander och
 Ann-Catrin Henricsson
 Festkom: Gunilla Jacobsson

Föreningen har under verksamhetsåret 2011 haft 76 medlemmar, en lite minskning från ifjol som till största delen beror på tidigare medlemmar avlidit eller flyttat från Häggsjö. Liksom förra året har vi glädjande nog många stödmedlemmar som bor utanför Häggsjö.

Ekonomi är fortsatt god och ger eventuellt utrymme för en gemensam insats av något slag som är till gagn för föreningen. Sommaren 2011 satsades på en upprepning av den omtyckta båtbingon, men tyvärr måste evenemanget avblåsas på grund av för få anmälningar. Det var tråkigt då vi fått ett stort antal fina priser där Hasse Beijar står i särklass när det gäller att "tigga" vinster. Vinsterna är nu överlämnade till 2011 års festkommitté som kommer att använda dem för någon trevlighet under sommaren.

Vid förra årsmötet ställde sig föreningen bakom ett önskemål att byta namn på Gravströms holmen till Åkerön. Ansökan med protokollsutdrag och handling från 1850 som styrker att ön haft namnet Åkerön har skickats till Lantmäteriet. Status på detta ärende är att LM inte tycker att det är ett tillräckligt skäl, varför nya nya försök med nya infallsvinklar kommer att göras.

Vi är en ideell förening och jag vill uppmana samtliga medlemmar att komma till årsmötet eller på annat sätt ta chansen att framföra önskemål om aktiviteter och insatser.
 Barbro Westerholm

Linodling i Häggsjö 2010

Under julhelgen tog jag fram och läste alla årgångar av Häggsjöns Varjehanda. Sände en tanke till kvinnorna som levde på landet förr. Moster Edit Näslund har skrivit om vårtvätten. Vilket slit att få hela hushållets vinterkläder rena vid tvättstugan nere vid sjön.

Eller vår- och höstbaket som skulle göras förutom de vardagliga sysslorna.

Hon har också beskrivit den långa proceduren med att framställa potatismjöl.

Under slätten var det bråda tider med mathållning, räfsning och kaffekorgen. Moster Edit berättade att medan karlarna vilade på gräsmattan efter maten passade hon på att rensa i trädgårdslandet. Hon kastade ett "getöga" på männen så att hon var redo när de reste sig för att fortsätta slätten. Ingen vila för en husmor.

Hon beskrev också hur hon som nygift fick hjälp av sin svärmor tillika min mormor att sätta upp en väv så att hon kunde väva egna lakan. Jag tänker att kvinnorna var lite av allkonstnärer när det gällde hantverk.

När jag våren 2010 lyssnade på en föreläsning om linodling blev jag intresserad.

Jag köpte ett kilo lin-

frön och bad min kusin Kjell-Erik Näslund att plöja upp en bit av åkern intill vår stuga. Kristihimmelsfärdshelgen 2010 plöjde han för att sätta potatis, och för mig att så lin på. Vårt kära tranpar hade svårt att låta bli potatisarna. Men mina linfrön lät de bli.

Med goda råd från en av kvinnorna i föreningen Melpalin i Indal sådde jag alltså mina inköpta frön. Jag blev rådd att så så tätt så att inte en fågel skulle kunna sätta ned sin

fot mellan fröna.

Efter ett tag kom så linet upp och så småningom blommade det med vackra blå blommor. Det blev en nästan daglig titt på den fina linodlingen.

När frökapslar hade bildats på linet ryckte jag upp en liten del och gjorde buketter och dekorationer av det.

När så bladen längst ner började gulna ryckte jag upp plantorna och samlade de i kärvar. Sedan rötade jag linet i "Pellesvika" i Häggsjön. Jag la ut kärvarna på en fi-

berduk och la tyngder på. Inte så lätt att hindra linet från att flyta upp. Att binda fast kärvarna vid en stege som sänktes ned var tydligen ett vanligt sätt förr men jag lyckades aldrig med det. Rötning i vatten varar mellan en till tre veckor beroende av vattnets temperatur.

Vattnet var varmt så efter en dryg vecka tog jag upp det i tron att det var färdigrötat. Att ta upp det slemmiga och illaluktande linet var inte det trevligaste momentet. Men in i bastun för torkning och sedan förvaring till sommaren 2011.

Spänningen var stor när jag skulle visa mitt lin för min sakkunniga. Som f.d. lärare var hon pedagogisk och berömde mitt lin men tyckte att det inte var riktigt färdigrötat. Tur kan jag tycka för nu

fick jag lära mig markröta linet också. Jag la ut det på marken i rader och lät det ligga en tid medan jag vände på det några gånger. När jag via "gnuggmetoden" fick fram lintrådarna var det färdigrötat.

Sedan lånade jag en bråka och häcklor. Vid bråkningen

(Forts. på sidan 9)

Martin Westerholm 90 år

Brorsonen Nils-Erik berättar

Med anledning av att Martin fyllt 90 år vill ge några minnesbilder. Jag tycker att jag har en ganska klar bild av honom även om jag hans brorson kom till världen tio år och en sommar efter det att Martin sett dagens ljus i kammarsängen däruppe i Häggsjö. Jag var där så sent som i lördags. Ut-sikten är densamma som marsdagen 1922. Inomhus är det lite förändrat. På den plats där sängen stod, står nu en skänk som då stod på en annan plats i huset.

Martin växte upp och artade sig väl och redan vid fyra års ålder kan man med facit i hand räkna ut vad det skulle bli av gossebarnet. För på ett sjukkassemöte i föräldrahemmet framförde Martin ett skillingtryck som storasyster hade övat in med honom och visan hade en otrolig massa verser. Den fantastiska förmågan att lära sig saker utantill fanns där redan då. Det blev succé och portmonnäerna kom fram så spargrisen fick sig ett rejält skrovsmål. Åren gick och det blev tid att börja skolan. Att det var nästan fyra kilometer till skolan (i Högsnäs) var inget att gruva sig för, Martin var frisk och

stark. Lärarinnan hette Märta Lindberg och var nog bra på sitt sätt men trots att mobbing ännu inte stod i någon ordlista för svenska språket, var det så Martin kände sig ibland. Skolan hade ström från den kraftstation där Martins pappa var ordförande för föreningen som skötte om stat-

ionen. Ledningarna var klena så ibland kunde det hända att en tjäder flög på en tråd och då blev det mörkt! Dessutom skötte en moster om eldningen i skolan, en syssla som lärarin-

nan gärna ville ha. Hon menade att sjätteklassarna kunde bära in ved så det skulle bli lättförtjänta pengar om hon kunde få jobbet. Martin fick alltså oförtjänta gliringar om lyset fallerade och om det luktade rök i skolsalen.

I övrigt gick det bra i skolan och även om innanläsningen var jobbig så var minnet desto bättre, och historieboken och naturläran lärde han sig utantill. När skolan var klar och han avverkat ett besök hos en homeopat som gav honom några undergörande sockerpiller som botade honom en gång för alla från öron- och halsproblem, kunde han ägna sig åt sin hobby skidåkning. Tillsammans med grannpojken Holmfrid tränade de upp sig till grannskapets bästa åkare i sin klass. Och det vill inte säga lite, för skidtävlingar var högsta mode. Det var skidtävlingar varje

Martin 90 år... forts

helg och ibland någon kväll under veckan vintern igenom. De var så jämgoda som några åkare kan vara och vann omväxlande. Fina priser fick de också. En gång vann Martin en kamera som jag fick låna när vi skulle på skolresa till Stockholm. Samma kamera som även gick att använda med blytt höll en gång på att ställa till så att vi blev utan gröt på julafton, men det är en helt annan historia som Martin själv kan berätta.

Det fanns en danspaviljong i byn som låg i Sjöviken. Den hade haft sin glanstid under ostkustbanebygget, men nu började ungdomen bli bilburen och vägen var hästplogad. Torparen från Granön, en ö i Öjesjön, som ägde paviljongen såg ingen annan utväg än att sälja. Några tattare var spekulanter och hade även börjat flytta in. För att förhindra detta tog några gubbar från byn och åkte upp till KoxAugust på Granön och köpte lokalen. KoxAugust spelade ofta till dans och har flera fiolstycken upptecknad efter sig, och han har även lärt Martin spela fiol.

Nu blev det nytändning för Sjövikspaviljongen. En NTOloge bildades som fick namnet Häggblomman. Lokalen försågs med el. Skid- och orienteringstävlingar varvades med samkväm, dans och underhållning med sketcher och inomhuslekar. För detta byggdes en scen vilken säkert fick betydelse för Martins framtida intresse och utveckling till den estradör han efter så många år är än idag. Åren gick och 1946 på som-

maren var Martin bonddräng hemma hos oss på Nynäs och hade då avverkat exisen "någonstans i Sverige" de sista krigsåren, samt gjort sin första årskurs på Hola folkhögskola. På skolan hade han en lärare som hette Elgeskog och som kom att betyda en del för Martins framtida vägval. Fröding och LA Ledin hade inte tidigare varit främst på Martins repertoar, men nu fick till och med Sundström backa lite för att ge plats åt sina namnkunniga kollegor. Efter ytterligare en årskurs på Hola hade Martin kommit till insikt om att kalvar, grisar och kor inte var hans "likör", så han tog anställning som verkstadsarbetare i Nyland. Han blev mer och mer anlitad som underhållare runt i bygderna. Folkklustspelen där "I järntid" blev en klassiker höjde populariteten ytterligare. När sedan ABF insåg vilken mångsidig kulturperson han var anställdes han, och nu började hans bästa tid. Att leva på sin talang och hobby är inte så många förunnat. Av bara farten komponerade han en schottis som blivit ett omtyckt stycke i folkmusikkretsar. När man hyllar en 90-åring må det vara tillåtet att skryta lite, och då måste man nämna Martins tolkning av Janne Vängman under många år, där man nog inte kan tänka sig någon som passar bättre att spela den rollen. Jag vill också nämna ett tillfälle när jag hamnat på sjukhus och mannen i sängen bredvid som upptäckt vad jag hette frå-

gade om jag kände Martin Westerholm. Jag berättade att han är min farbror. Mannen som var rektor och ansåg sig väl bevandrad i kulturens labyrinter berömde Martin och främst då som tolkare av Fröding. Han ansåg att han "slösade" bort sin tid på "regionförfattare" som Sundström och Ledin.

Fröding visst, men som tolkare och bärare av den ångermanländska dialekten har Martin gjort en enastående insats och är nog det som vi förknippar honom mest med. /NEW

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening utmanar London 2012 med:
"Häggsjöiaden"

Söndagen den 5 augusti kl 15 samlas vi hos Kirsebom/Jacobsson vid Häggsjöns norra ände

Program:

- * Högtidlig invigning med instruktion
- Fika
- * Femkampen startar
- * Prisutdelning under hötidliga former.

Mat och dryck (vin eller vatten) till självkostnadspris
Mat 30 kr, dryck beroende på konsumtion

Föranmälan krävs SENAST torsdag 2 augusti, antingen till bjarnekirsebom@hotmail.com, tel 77103 eller med en lapp i brevlådan Jacobsson/Kirsebom vid blå huset.

Farsan

Jag har lovat flera år att jag ska sluta med mina ”skriverier”, och sagt att det är sista året jag medverkar i Häggsjöns Varjehanda. Men när det börjar dra ihop sig till en ny årgång kommer redaktören med sina bedjande ögon och säger att det behövs lite utfyllnad, så det vore bra om jag kunde skriva en liten grej i år också, förslagsvis något i serien om ”gårdarna runt sjön”. Jag tycker att jag skrivit om alla som jag funnit intressanta. Men så påpekar redaktören att jag borde skriva något om pappa Nore som var en genuin Häggsjöbo och figurerade i många olika sammanhang. När jag obehjälpligt säger att han var en av de första jag skrev om, men av olika anledningar aldrig publicerade var jag fast för att medverka i ännu en utgåva av vår eminenta tidning. I och med berättelsen om Nore är nog också sviten om ”gårdarna runt sjön” komplett.

Det blev inte så lätt som jag tänkt mig för jag kunde inte hitta mitt gamla manus. Förmodligen har det kommit till nytta någon kall vinterdag som ”eltänne” när jag skulle tända i pannan.

Det är 33 år sedan han lämnade detta livet, så det är nog många läsare som aldrig hört talas om honom, trots att han gjorde sig känd av många under sin levnad. Han var 73 år vid sin bortgång och var en mångsysslare och han hade ett valspråk som han levde efter om som var ”du skall inte gruva dig”. Han hade väl-

digt svårt för att säga nej. Jag är övertygad om att skulle du varit på en plats utan tillgång till sjukhus eller läkare, och haft en blindtarm som varit nära att spricka, skulle han inte dragit sig för att göra en insats. Och jag tror att det skulle gått bra för han var inte främmande för operationer. Närmast tänker jag på två fall när han utförde kejsarsnitt på kor som måste nödslaktas på grund av olyckor och akuta sjukdomar där livet inte kunde räddas. Tillvägagångssättet vara att han sköt kon, tog ut kalven och sedan slaktade kon på vanligt sätt. Båda gångerna lyckades ingreppet så att kalven kunde räddas. Så här många år senare kan man väl avslöja en liten hemlighet. Det var så att hans pappa hade ropat in en veterinärutbildningsbok på en auktion efter en veterinär. En bok i kolossal format, 12 – 13 cd tjock med tunna blad som innehöll bilder i färg och bilder i genomskärning. Den boken läste Nore vissa kapitler så intensivt att boken så småningom ej klarade sig att hålla sig inom sina pärmar utan sönderföll i flera beståndsdelar. Därav hans kunskaper som kombinerades med ett brinnande intresse, vilket blev en tillgång för hela bygden när det gällde de vardagliga djurproblemen. Hovbölder på hästar var han nästan specialist på. Han var dessutom hovslagare och duktig smed och kunde göra specialkor till hästarna om så behövdes. Distriktsveterinären Grimfeldt ”remitterade”

sådana åkommor till honom. Grimfeldt var till åren kommen och hade starkt nedsatt syn, och inte blev det bättre av dåtidens mörka lagårdar med dålig belysning. Om det var frågan om kalvningsbesvär ville Grimfeldt ha farsan med som assistent. Kalvningarna var ofta problematiska, de små fjällkorna betäcktes uteslutande med SRB låglandstjurar, så följden blev kalvningsbekymmer och ibland även livmodervridningar, vilka kunde vara ganska kniviga att klara av. Det behövdes både styrka och kunskap. Även de här ingreppen klarade han, förmodligen tack vara ”tjockboken”. Med tiden ringde Grimfeldt och farsan fick åka ensam på de här förrättningarna. För det mesta på cykel, någon gång sändes en droska att hämta honom, och som regel var det nattetid det hände.

Jag har aldrig hört far vissla och i motsats till sina syskon, svågrar och svägerskor vara han ingen sångare, men en gång om året sjöng han och det var när han körde slättmaskin. Var det vindstilla hördes det runt hela sjön, ett vant öra kunde med sången som ledtråd göra sig en uppfattning om lägdornas beskaffning med visvalet som hjälp. Var det lättslagen timotej kunde det vara ”Det var på Capri vi mötte varandra” och liknande bitar, men var det klöver som ibland till och med hade lagt sig då kunde man få höra ”Det var så hemskt i den mörka natt gondolen gled och vid roddret satt”, eller något annat

Farsan... forts.

tungt skillingtryck från anno dazumal.

På tal om det måste jag berätta en sak om våra grannar på somrarna, två kvinnliga gymnastikdirektörer, den ena från Lund och den andra från Härnösand. Damerna hade även en fjällstuga där de brukade vistas bland annat för att plocka hjortron. Men när det började dra ihop sig till slåtthanstider då skulle fröken Sederberg till Nynäs, då kunde inga hjortron i världen hålla henne borta. Då skulle hon höra Nore arior ackompanjerade av slåtmaskin och två hästar i dragläder.

Nore ja, bara namnet var ganska speciellt. Det kom sig säkert av att han var född 1905, unionsupplösningens år, och den 4 november 1905 var det sista gången Nore fanns med i den svenska almanackan. Därefter är det Sverker som har namnsdag den 4 november. Han var sina föräldrars första barn, och dom brassade till med tre förnamn, Erling Nore Mauritz. De hade kanske tänkt sig att han skulle bli något stort som präst eller något liknande. De övriga barnen fick nöja sig med två förnamn.

Någon högreståndsperson blev han aldrig men han provade många sysselsättningar provade han på. Hans första var väl hemmavid men det varade inte länge för efter exisen och föräldrarnas intensiva byggperiod där han bland annat assisterade Åstrand (stenhuggaren under vi skrev om i för några år sedan), med grundläggning och markarbeten, sökte han arbete som murarhantlangare under

Östrandfabrikens uppförande. Ett suveränt betyg från Åstrands stenhuggeri i Häggsjö vägde tungt och jobbet blev hans. När Östrandfabriken var färdigmurad fick han jobb på Vivstavarv. 1935 blev han åter Häggsjöbo. Då hade han sedan några år gift sig och skapat familj och nu köpte de Nynäs. Han fortsatte några år att jobba på Vivstavarv medan mor skötte kreaturen och Nynäs.

Nu började en ganska intensiv period. Ny lagård hade han redan börjat bygga och för att klara det hela började han som ambulering hovslagare, vilket han var mycket duktig på. Till och med travhästar klarade han att balansera och beslå, jag harsjälvt vunnit lopp på hans balans. Smidesarbeten utförde han upp i den lilla smedjan. Häst-

körning tog han på sig åt Hammarforsen med stolparbeten där han hade ett distrikt från Häggsjö till Ulvik. Höstslakten var en bråd tid där åtskilliga grisar föll för hans slaktmask. Han skötte även den lilla kraftstationen vid sjöns utlopp.

Elektriker var han inte men hade i alla fall bötat åtta dagsböter för att han skött elledningen utan behörighet. Auktionistsysslan var nog mera en kär hobby än ett jobb för honom, men han svingade klubban åtskilliga gånger i både Medelpad och Ångermanland. Ja, det är konstigt vad man kan hinna med mycket under en mansålder. Lägger man därtill att arbetade tio år åt Sundsvalls stuveri AB, varav sju som kontaktman, dvs organiserade ett bilgäng på fyra – sex personer för bolagets räkning. Att han arbetade heltid i fyra år på 1950-talet för Skogsvårdsstyrelsen ibland på annan ort, gör inte saken lättare att förstå. Likaså uppdraget som hingsthållare åt Säbråortens hästavelsförening tog ganska mycket tid i anspråk, men det

var ett förtroendeuppdrag som låg så nära drömmen att det var det sista han ville mista. Uppdraget som ombud för Skandinaviska djurföräkringsbolaget kunde man ju sköta på söndagarna och ord-

ningsvaktssysslan var på lördagskvällarna. Ordningvakt var han de flesta danskvällarna på Gränsborg, Grandungen och Sjöviken, och många gånger också i Åvike. Nu är det inte så mycket mer att räkna upp som han gjorde

(Forts. på sidan 8)

Farsan... forts.

om man inte ska nämna alla öppenspisar som han murat till vänner o bekanta, och några bakugnar har det också blivit.

Det har dock inte bara varit arbete. 1945 var han i Umeå på lantbruksutställning en hel vecka med sitt premiöst Tindra som under sin levnad fick sexton levande föl. Det var också här han såg ett utställningshus som han föll för och åkte därefter hem och byggde om sitt hus så att det till stora delar liknade det moderna huset från utställningen.

Bland de trevligaste uppdragen och säkert de mest speciella var nog när han tillsam-

mans med sin hustru Agda blev ombedd att fungera som värdfolk på bröllop och födelsedagskalas. Var det något man kunde på den gamla tiden på landsbygden så var det att ställa till med kalas. Det kunde varken världskrig, storstrejker eller depressioner ändra på. Och på kalasen skulle finnas ett värdfolk som representerade huset och såg till att gästerna trivdes och hade det bra. Det sista riktiga bondbröllopet i den här stilen i Häggdånger var i Tjärnsjö och varade i tre dagar. Där var både biskop och häradshövding på inbjudningslistan. Man åt och drack och dansade. Många övernattade och låg skafötters eller i andra ställ-

ningar på logar och vindar. De som hade kor för hem och skötte om dem och återvände sedan och fortsatte där man slutade. Farsan och morsan var värdfolk och händelsen var ett kärt samtalsämne många år runt om i socknen.

Ja, som ni ser hände det saker förr också. Var sak har sin tid som man säger, och ibland blir man lite avundsjuk på sina föregångare, men jag tror ändå inte att man vill byta.

/NEW

Midsommar... forts. från sid 11

någon annan får berätta. Men trevligt var det att vädret höll sig på gott humör så vi kunde sitta ute och njuta utan att bli uppätta av mygg och knott. Allt roligt har ett slut så och denna trevliga midsommarafton, men vi hade många trevliga kvällar och påhitt under sommaren. Ibland var vi bara några stycken och någon gång några fler, men folket i Sjöviken och i Häggsjö vet att njuta av tillvaron när tillfälle ges. Dessutom är man alltid generös och delar med sig av sitt

godt humör trevliga historier och de glada skratten. En del av andra roliga och trevliga händelser kan det hända att jag delar med er här i framtiden, men ibland behöver man lite hjälp med minnet och själva skrivningen och det hoppas jag få av er. Tack allihopa för 2011, jag ser verkligen fram emot sommaren 2012, jag är säker på att vi kommer att träffa många av er och då blir det säkert några nya historier som ska berättas. Ha de gotttttt.
/Göte Dahlin

Salong Ulrica

Hårvård för damer och
herrar

0611-125 09
Köpmangatan 4 B
(Prismahuset)

Ukulelegruppen "Häggsjöborna"

Vi fortsätter att träffas och spela, kom med Du också. Gärna även med andra instrument som kan komplettera soundet.

Alla är välkomna att vara med, ung som gammal och även om du tidigare aldrig har spelat något annat instrument än möjligen luftgitarr. Intresserad?

Hör av dig till

Gunnar Forsén 070-6030221

så får du veta mer

Linodling i Häggsjö 2010... forts.

slog jag sönder stjälkarna så att lintrådarna kom fram. Sedan häcklade jag linet. Tre häcklor: en grov, en mellan och en fin häckla satte jag fast på ett bord. Så började jag med det roligaste momentet, att slänga linet på häcklan och dra så att bosset yrde

finna härvor som sparades till i år 2012. Just nu kämpar jag med att lära mig spinna linet. Det är inte det lättaste. Men skam den som ger sig. Av linet ska jag i höst väva dukar..

och lintrådarna kom fram. Efter finhäcklingen fick jag en len glänsande linsvans och

Som avslutning kan jag ge några råd som har med lin att göra:

- ◆ *Du nyblivna fru som vill ha många barn, lägg några linfrön i skorna.*
- ◆ *Du som blev inspirerad av min berättelse och själv vill odla lin ta på dig vita kläder när du sår så blir ditt lin vitt och fint.*
- ◆ *Se också till att du efter sådden får besök av någon med långt skägg eller långt hår så blir ditt lin långt.*

/Birgit Forsén

Namn o Nytt - Familjesidan

Kalendariet – Vad händer och när?

- * 11/ 7 Janne Vängman-torpet kl 19, Club64
- * 15/7 Musik i sommarkväll, H-dångers k:a, Jon Sjödin, Olle o Lasse Parkman kl 18
- * 18/7 Pubafton Salteriet, Johan trubadur kl 18
- * 18/ 7 Janne Vängman-torpet kl 19, trubadurerna Albert o Jacob
- * 28/7 Janne Vängman-torpet, Auktion, visning kl 10
- * 4/ 8 **Kakfrossa** på Bygdegården kl. 14
- * 4/8 Janne Vängman-torpet, Stigsjödagen kl 12
- * 5/8 "Häggsjöiaden", samling 15.00 hos Kirsebom/ Jacobsson. Se annons i denna tidning
- * 25/8 "Lyskväll" på Öjesjön. Samling vid badplatsen i Sjöviken 19.00. Ta gärna med marschaller och något att äta. Grillar finns
- * 25/8 "Lyskväll" på Häggsjön. Alla runt sjön uppmanas att tända marschaller runt 18.00

Häggsjö-loppan

Önskas:

Sekelskiftesmöbler, spännande byggnadstillbehör, smiden m.m. Leksaker före 70-tal
Ring 0705-93 83 73

Erbjudes:

Böcker, över 400 titlar
Branting, Fogelström, Mårtensson, Mankell, Christie, Doyle m.fl
För katalog ring 0611-740 77

MB Compact och 123-delar samt div. övriga MB-delar säljes.
Ring Bill, 0705-93 83 73

Trädfällning på tomten ? Ring Kjell-Erik på 0611-770 23

Ryttarrutor

Denna kaka blev vinnare av "årets gobit i Häggdånger" vid kakfrossan på Häggdångers bygdegård hösten 2011, och bagare var Gabriel Liljedahl, sommarboende i Häggsjö

<u>Kakan</u>	1,5 dl grädde
175 g smör eller margarin	1 dl sirap
4 ägg	Smält smöret. Vispa ägg och socker pösigt. Blanda alla torra ingredienser och sikta ner i socker/äggblandningen. Rör sist ned det smälta smöret. Häll smeten i en långpanna 20 x 25 försedd med bakplåtspapper och grädda i 200 grader i 10 minuter. Blanda ingredienserna till glasyren och koka på svag värme ca 5 minuter. Ta ut kakan ur ugnen, bred på glasyren och grädda ytterligare 10 minuter. Låt svalna. Njut!
4, 5 dl strösocker	
3 dl vetemjöl	
2 tsk vaniljsocker	
7 msk kakao	
1 krm salt	
<u>Glasyr</u>	
75 g smör eller margarin	
1 påse kokos	
2 dl strösocker	

Efterlysning

Jag fortsätter att samla bilder i en bildbank för Häggsjö, och vill därför gärna låna gamla fotografier för inscanning.

Hör av dig till
Barbro Westerholm,
0611-77124 eller 073- 6607266

Jaktlåda (6 pers)

900 gram älgfärs men fungerar även med nötfärs	över det i en stor skål. Hacka purjolöken och ha i skålen.
2 paket bacon	Koka spiralmakaronerna som sedan slås över i samma skål. Blanda ihop allt och ha över i en gratängform.
12 dl spiralmakaroner, okokt	Koka ihop grädden, buljongtärningarna och creme-fraichen och tillsätt sedan enbär, sambal oelek och ketchup el. chilisås. När det har kokat ihop, slå det över blandningen i gratängformen. Strö den rivna osten över och grädda/gratinera i ugnen i cirka 30 minuter i 225 graders värme.
2 st burkar creme fraiche	
6 msk ketchup el chilisås	
1 tsk Sambal oelek	
Ca 6 lätt krossade enbär	
2 st buljongtärningar	
6 dl grädde	
1 st purjolök	
1 påse riven ost	
Bryn köttfärs och bacon, salta och krydda efter behov och slå sedan	

En förträfflig bjudrätt som man kan förbereda dagen före och ställa in i ugnen och gratinera när det är matdags. Vänta med att strö på den rivna osten till den ska in i ugnen /Barbro

Påsk i Sjöviken

När blir en återkommande aktivitet en tradition? Vi vet inte, och egentligen är det väl inte viktigt heller?

Men om det finns önskemål så får vi som en känd bofast uttrycker sig "forska i det". Han kanske har koll på när denna företeelse tog sin början också.

Detta handlar om vad som händer på Påskaftons eftermiddag i Sjöviken. Då samlas en hel del människor både bofasta och sommargäster, och även vänner och bekanta som vill följa med, och beger sig ut till Tallholmen (första ön i Öjesjön från vårt håll) Normalt är det is och snö så skoter är det som gäller. Men de som inte har skoter får skjuts ut. Där tänds grillen och sedan grillas och fikas det och mycket prat så klart. Någon kan vilja

få nåt stärkande och det går också för sig.

Vi har haft en otrolig tur med vädret de gånger jag varit med. Solen har lyst och det har varit hyfsat varmt och behagligt. Väldigt trevligt helt enkelt. Ifjol så inföll Påsken sent, i mitten på april, så det var inte läge att ta sig ut

på isen. Istället hade fyrhjulingarna dammats av, en hade släpkärra där bord och bänkar samt ett parasoll installerats, och så gick färden mot hemligt mål.....Men som ni kanske minns så var det ganska mycket snö ifjol vinter och denna hade inte smält undan överallt. Så det blev en kringelkrok och sen en liten paus på hygget vid Kallbäckstjärn. Sedan fortsatte vi förbi Kallbäckstjärn mot skogsbilvägen, men där tog det stopp. efter en liten paus med lite gnäll och gny (några

var väldigt korvnödiga) så vändes kolonnen åter mot sjöviken. "Lekledaren" hade väl inte gjort en fullständig research tyckte vissa, men detta var planerat. Vi landade på "Kolbotten" hos en "sörlänning" Allmän avlastning och start av grill och av med jackorna. Solen lyste starkt och varmt, det var en härlig eftermiddag med mycket folk som grillade och surrade och njöt av den rekordtidiga värmen. Många galna och dråpliga historier berättades, vissa kanske lite saltade, men det är inte säkert. Säkert är dock att det blev många glada skratt. Och ännu säkrare är det att detta upprepas nästa år också, troligen på ön igen. men om vädret inte skulle tillåta så är ni välkomna till Kol-

botten igen. Det skulle vara roligt med lite fler Häggsjöbor också till denna aktivitet. Ju fler vi blir desto roligare. Det har också pratats om pim-peltävling någon dag under påsken. Vem vet, pratet kanske en dag övergår till hand-

ling. Vi får se.

/Göte Dahlin

Midsommar

Sitter här mitt i vintern och drömer om varmare och ljusare tider. Bläddrar lite i bladet (Häggsjöns Varjehanda), tänker på sommaren som gick och på den som kommer. Man har ju lite planer på vad man vill göra. Allt blir inte gjort, men det är bra att man kan spara lite arbete också. Jag har lärt mej att det är bra att tänka flera gånger och även ventilerade idéerna med andra. Detta har mer än en gång betytt ändrade planer och ibland även mindre arbete, vilken bonus!

Jag har ju inte bara pyssel och projekt och arbete i huvudet. Det gäller att man fyller på nöjes-kontot också. När man tittar på foton från i somras blir man påmind om den trevliga midsommaren vi hade. Så nu tänkte jag skriva om den, arbete och projekt som också är roliga får bli en annan gång. Vädret var bra, och som vanligt var vi inbjudna till midsommar-firande i Häggsjö hos Barbro och Kurt. Detta är så bra det kan bli en midsommar, mysiga trevliga människor fika, klä stängen och sen musik och dans runt den. Både gammal och ung trivs tillsammans.

Ifjol, hände något lite annorlunda på kvällen. Några av våra lokala hjältar, kom på att vi skulle åka till Kallbäckstjärnen. Ordern löd: Ta med vad du vill äta och dricka. När vi anlände var det full fart i grillen, några grillade och några hade kört ihop en wok-gryta. Humöret var på topp och vi provade faktiskt lite wokgryta också. Mycket gott även om en del ingredienser verkade vara hemliga. Kryddningen kanske? Vi åt och drack en del också, det pratades en hel del och några världsliga problem löstes nog också till allmän munterhet och glädje. Någon hade ett kastspö med sig och provade lyckan men fisken var nog på annat håll och firade sin midsommar, men det var inga ledsna miner för det. Det var en härlig kväll där ute vid tjärnen.

Mycket senare på kvällen bröt vi upp, några tackade för sig och begav sej hemåt. Andra tog sej till Öje på andra sidan sjön. Hur det gick? Ja, det är en helt annan historia om

Ordförande: **Barbro Westerholm**
Adress: Häggsjö 263
871 91 Härnösand
Tfn: 0611-771 24, 073-660 7266
Sekr: **Kurt Eriksson**
Adress: Häggdånger, Häggsjö 263
871 91 Härnösand
Tfn: 0611-771 24
mob: 0708-66 66 07

Häggsjöns varjehanda på webben finns på
<http://www.haggsjo.qrt.se>

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Föreningen grundades 1948 för att tillvarata fiskerättsinnehavarnas intressen och för att på bästa sätt främja och utveckla fisket och fiskevården för dåtida och framtida generationer vid Häggsjön.

Föreningen har efter ombildningen 1990 utvidgats till att bli en intresseförening för samtliga medlemmar som bor och verkar kring Häggsjön samt har intresse i sjöns välmåga.

Från vår slogantävling:

"Sommar som vinter, i Häggsjö det fint är"

"För Häggsjön genom tiderna"

"Njut av sommar vinter o tö, i vårt vackra Häggsjö"

"Liten som stor, alla vill vara Häggsjöbor"

"Gör som lommen, häcka i Häggsjö"

OBS!

Vid årsmötet 2012 beslutades att göra en uppdatering av medlemsregistret som skall biläggas 2013 års Varjehanda.

Var därför snäll och fyll i nedanstående uppgifter och skicka till redaktören

Glöm ej inför nästa nummer:

- Ditt förslag / bidrag till innehåll
- Dina frågor, undringar om bygden m.m.
- Köp o Sälj på Häggsjö-loppan
- Ditt företags sponsor-annonser

Namn:

Adress:

E-post:

Tel:

Mobil:

Skicka Dina uppgifter till:

Redaktionen c/o Kurt Eriksson
Häggsjö 263
871 91 HÄRNÖSAND
Eller med e-post till
kurt.eriksson@qrt.se